

ning at gjøre, uden at dog derfor Udvalgsnøde var nødvendig. Absolut nødvendig fandt jeg det derimod, at Betænkningen uddeltes til Udvalgets Medlemmer, før Navnene kom paa, og jeg skal indrømme, at jeg i en Samtale med det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Ste Valgkreds har lovet ham, at han skulde faae et saaledes trykt Exemplar af Betænkningen. Jeg hører nu, at det ikke er sket; men maatte den ærede Ordfører, der har modtaget Exemplarerne og paataget sig at levere Betænkningen til Trykken tilligemed Navnene, vil være istand til at opklare, hvorledes det hænger sammen. Det er i alt Fald sket mod min Villie. Jeg skal nu vende mig til Sagen selv. Jeg fulgte med megen Interesse den Udvikling, den ærede Ordfører gav af Sukkerdyrkingen og dens Udbredelse, de forskjellige Former, hvorunder den finder Sted dels i Amerika, dels i Frankrig, dels herhjemme gennem Sukkerøedyrkingen osv.; men det forekommer mig, at, naar den ærede Ordfører ytrede saa stor Frygt for, at det vilde gaa tilbage med Sukkerdyrkingen paa St. Croix, og faae et Regn derpaa i, at Rørarealet gif mer og mer ned, ligesom han troede, at der var begaaet en Roudrift, som gjorde, at Jorden ikke længer var istand til at give samme Udbytte som tidligere, saa tror jeg, at disse Betragtninger dog maatte ikke ere saa ganske korrekte. Det kan nok være, at der til en vis Grad er begaaet Roudrift; men har man, som den ærede Ordfører oplyste, kun pløjet enkelte Furer, hvor man da har plantet Sukkerørerne, men derimod ikke pløjet det øvrige Areal, er det sandsynligt, at Roudriften strækker sig kun til det mindre Areal, som Furerne indeholde, altsaa indskrænker sig til en Del af de Kræfter, hvoraf Sukkerørerne skulle ernæres, saa at en mere gennemgaaende Dyrkning maatte vil medføre, at det kunde vise sig, at, skjøndt der til en vis Grad var begaaet Roudrift, kunde dog Den, som jo har et stort Renomme for Frugtbarhed, frembringe et storartet Resultat og give et meget rigere Udbytte af Sukkerør. Det er jo en bekendt Sag, at der er mangen en Jordlob, som anses for at være udpint, fordi man paa gammel-dags Maner er bleven ved at pløje saa smaa oven i Jorden, uden at anvende de gode Agerbrugsredskaber, som man nu bruger. Man har faaet i denne Jord Aar efter andet, og man har da tilsidt derved faaet dette mindre ovenpaa liggende Jordlag udpint. Jeg har selv gjort den Erfaring, at man har sagt, at den eller den Jordlob var udpint, men at det, saa snart som en dygtig Mand har faaet fat paa den, pløjet den og gjenarbejdet den med gode Agerredskaber, saaledes at Jorden blev oprødet — hvorved Lusten kunde komme ned og indvirke paa de i Jorden værende mineralste Gjødningsdele, saa at disse bleve udvitrede og derved bleve istand til at optages som Næring af Planterne — saa har viist sig, at en saadan Apling har kunnet give et næ-

sten utroligt Udbytte. Herved bevises det jo, at selv om der i Forveien er begaaet Roudrift, har Jorden dog endnu tilstrækkelig Gønde til at afgive stor Frugtbarhed. Ved en saadan rationel Dyrkningsmaade tror jeg, at St. Croix endnu vil kunne bringes paa Fode, og jeg tror ikke, at det gaar an at udtale for stor Frygt for, at den skulde synke ned til at blive luttet Græsjord. Men dersom det virkelig var saaledes, at den bedre Jord paa St. Croix, anvendt til Sukkerdyrking, kunde give 100 Kr. Netto pr. Acre, saa vilde det jo være et storartet Udbytte. Det er jo Noget, som Alle vi, der have været Landmænd, maa vide, at, naar man kan haae 100 Kr. Netto pr. Acre, saa er dette et storartet Resultat. Jeg tror ikke engang, at man her i Landet kan have 100 Kr. Netto pr. Tønde Land, og en Acre er dog kun henved $\frac{3}{4}$ af en Tønde Land. Dersom en Mand, som eiede 50 Tdr. Land, kunde have 100 Kr. Netto om Aaret pr. Td. Land, saa vilde det jo give en stor Sum. Jeg tror ikke, at der er mange Landmænd, som have saa meget, og dersom Forholdene derovre virkelig skulde være saaledes, at en dygtig dreven Løb kunde give 100 Kr. Netto pr. Acre, saa ser det slet ikke saa galt ud endda. Det tror jeg altsaa ikke, at man just skal være saa bange for, naar der kun kan blive gjort, hvad der bør gjøres for at opmuntre til at komme ind paa en mere rationel Drift af Jorden. Udvalget har i det Væsentligste været enig om, at Forholdene derovre i alle Retninger lode meget tilbage at ønske, ikke alene i retslig og administrativ Henseende, men tillige i social og økonomisk Henseende. Der er mange forskjellige Udtalelser, som vise, at man staar paa en Grund, som lader Meget tilbage at ønske, og man har ogsaa i Udvalget fra alle Sider ønsket at faae disse Forhold forbedrede, men Midlerne, hooved man vilde naae dette, ere jo noget forskellige. Det andet Mindretal, som bestaar af 3 ærede Medlemmer, har, som det er antydnet i Betænkningen, haat en Lante om, at der skulde tilforordnes Regjeringen sagkyndig Assistance, navnlig i juridisk og agronomisk Henseende, men denne Lante har det ikke udtrykt i noget Forslag, saa at den altsaa ikke ligger for. Dersom Lovforslaget bliver vedtaget, har Regjeringen altsaa ligesuldt Lov til at unblabe at følge denne Lante, og jeg skal derfor ikke omtale den nærmere. Som vi have hørt af den ærede Ordfører, og som det vil ses af Betænkningen, har Flertallet troet at kunne komme til en nøie Undersøgelse af disse Forhold, som man fra alle Sider er enig om ere noget mislige, ved en regjerende Kommission, altsaa ved en Kommission, sammensat af Regjeringen og med regjerende Myndighed. Men for at komme til en nøiere Undersøgelse af alle disse Forhold er det klart, at man maa komme noget ind paa, hvad der hører Fortiden til, for at se, om Skylden for, at et saadant Dyrer kom til Udbrud, ikke kan siges at ligge hos Dverbestyrelsen